

LETOKRUHY

1883

Dostal kolotoč. Pod zadek mu jej zasekli, zavýskli,
schovat se utekli.

Zjevila se postava a bič: bytost jasnější než světlo,
švihnutí rychlejší než zvuk.

Kůže štípla kůži, drak z plechu nabral otáčky. Pak
se utrhl, s ním i ten kluk.

1937

Plechový drak držel výšku a on spatřil lidskou pouť
zatěžkanou odporem odpásat si pušky, nastřelit
nosy růžemi bez zápachu a s vatou na špejli, jež má
cukr v nemilosti, ústa pústem nasytit.

Vyhladověť zákon zemské přitažlivosti.

1990

A opravdu – vysedaje zpět na planetu a viděno
zvenčí, připadá si slabší, lehčí, tenčí.

Leč v nitru až po knoflíky sladěn s drahými hvězd,
pod krkem upnutý do jejich veletoce sbírá sílu na
sílu, která tuto variaci na svěrák dotáhne až na krev
a zpoza ozdobných krytů flašinetu místo břinkání
počne tryskat serafínské, kusy střev a cáry masa
jeho.

Jestli exploduje, rozprášen do srsti divoké zvěře
prchající neznámo kam, nebo se znovu nahrbí nad
nedopsanou řádku –

2016

Nejsou zamčeny. Jsou pouze na západku, dveře
chýše, jež osiřela jen jako.

Asketický den tu střídá bujará noc: přimotá se Pán
deště a namočí do hub mámivek, aby měly ještě
větší moc, a Pán země unikavé do nekonečna
přistoupí tak, že vztyčí se tečna filtrující všechny
zaječí úhly pohledu.

Marné lkaní čisté studánky *do mě civ*, zbytečně
z mlžného oparu utkané plátno, abys vymaloval.
Štětky jitra tvrdnou a mezi pastmi nakladenými
hlavou v hlavě slunce kankán tančit nehodlá.

Něco jiného zde vystřeluje nohy a to vlhké mezi
nimi dostává tik, znovu chce tě rodit, čeká se jen na
sudičku, která by ti ucho probodla. Která utne tu
pošetilost, ten řev definitivní pily, nad všechny
kolotoče ryk.